

[Gerda Møller.]

der skal bevilges penge til en sådan undersøgelse, når vi herinde i folketinget har vedtaget, at Christiania skal nedlægges. Det er jo ikke med det konservative folkepartis gode vilje, at det ikke allerede er sket. De sidste forlydender, der kommer rundt omkring fra, siger jo, at de mennesker, der i dag bor i Christiania, ikke er dem, der oprindeligt søgte derud, dem, der foretrak at leve i et alternativt samfund. Nu er det blot folk, der kommer alle mulige vegne fra, fordi de på den ene eller den anden måde er kommet på kant med samfundet.

Jeg finder, at det er fuldkommen meningsløst, at vi skal bruge penge til denne undersøgelse.

Finansministeren (Heinesen):

Ifølge § 2, stk. 2, i lov om styrelse af højere uddannelsesinstitutioner, træffer institutionerne selv afgørelse om den forskning, der skal drives, og i henhold til samme lovs § 13, stk. 2, sikres den enkelte forskers forskningsfrihed ved, at institutrådet ikke kan træffe beslutning om den enkelte forskers valg af forskningsopgave. Det må være mit svar til fru Gerda Møller.

Jeg kan i øvrigt henvise til det svar, som undervisningsminister Ritt Bjerregaard den 23. april 1975 gav på et spørgsmål fra medlem af folketinget, hr. Voigt, og hvori ministeren tog skarpt afstand fra enhver tanke om censur fra statsmagtens side over for forskning.

Gerda Møller (KF):

Det er heller ikke min mening, at der skal udøves censur. Jeg kunne da godt tænke mig at stille ministeren det tillægsspørgsmål, hvornår der så fra undervisningsministerens side kan ventes et forskningspolitisk udspil for at få en hårdt tiltrængt fornuftig styring af universitetsforskningen.

Jeg er godt klar over, at det ligger, som det gør. Men jeg tænker på, at vi først og fremmest må have en nøjere evaluering, der bygger på faglig ekspertise, hvad evalueringen jo ikke gør i dag, altså en evaluering af institutternes og hovedområders forskning som baggrund for tildelingen af bevillingerne på alle niveauer, og også en forpligtelse til, at enhver forsker lader sin forskning evaluere. Efter min mening kan det ikke være tilstrækkeligt, at man bare kan meddele i årsberetningen for de forskellige institutter eller hovedområder, hvad der har

været forsket i. Jeg tænker også på, at der i højere grad må bygges på forskningspolitiske overvejelser end på hensynet til det fastansatte personale.

Det er jo rigtigt, at universiteterne skal vise større åbenhed over for samfundet, og at de skal opfylde væsentlige dele af samfundets behov for forskning, men det er nu ikke mit indtryk, at den opgave, som de pågældende mennesker har taget sig på, er af egentlig samfundsrelevant betydning.

Finansministeren (Heinesen):

De meget vidtrækkende spørgsmål, som fru Gerda Møller her stiller i anden omgang, og som jo ikke har nogen direkte relation til den sag, som diskuteres i spørgsmålet, finder jeg det mest passende at undervisningsministeren selv får lejlighed til at redegøre for ved en senere lejlighed. Det spørgsmål, som jeg har besvaret, og det svar, som jeg har givet fru Gerda Møller, er en klar og utvetydig konsekvens af den lov, som fru Gerda Møller selv har stemt for.

Erlendsson (FP):

Den rodede og mærkværdige situation, som folketinget er kommet ud i derved, at den socialdemokratiske regering i sin tid tillod en ulovlig besættelse af Christiania og siden har vist en absolut mangel på evne til at bringe ordnede forhold på dette område, forstærkes i dag ved, at den tillader at sætte forskningsprojekter i gang, hvor man på forhånd har udtalt, hvilket resultat man ved den såkaldte forskning ønsker at nå.

Nu har finansministeren jo selv en videnskabelig baggrund i et universitetsstudium. Jeg vil gerne spørge finansministeren: er dette forskning, eller er det pseudoforskning? Jeg mener det sidste.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Gerda Møller (KF) til undervisningsministeren:

»Vil ministeren forhindre, at den nye skolelov udnyttes til at afskaffe kristendomsundervisningen, som det er sket i 8. b på Grundtvigsskolen i Nykøbing S.?«

(Spm. nr. 66).

Finansministeren (Heinesen):

Ifølge den nye folkeskolelovs § 4, stk. 1, om-